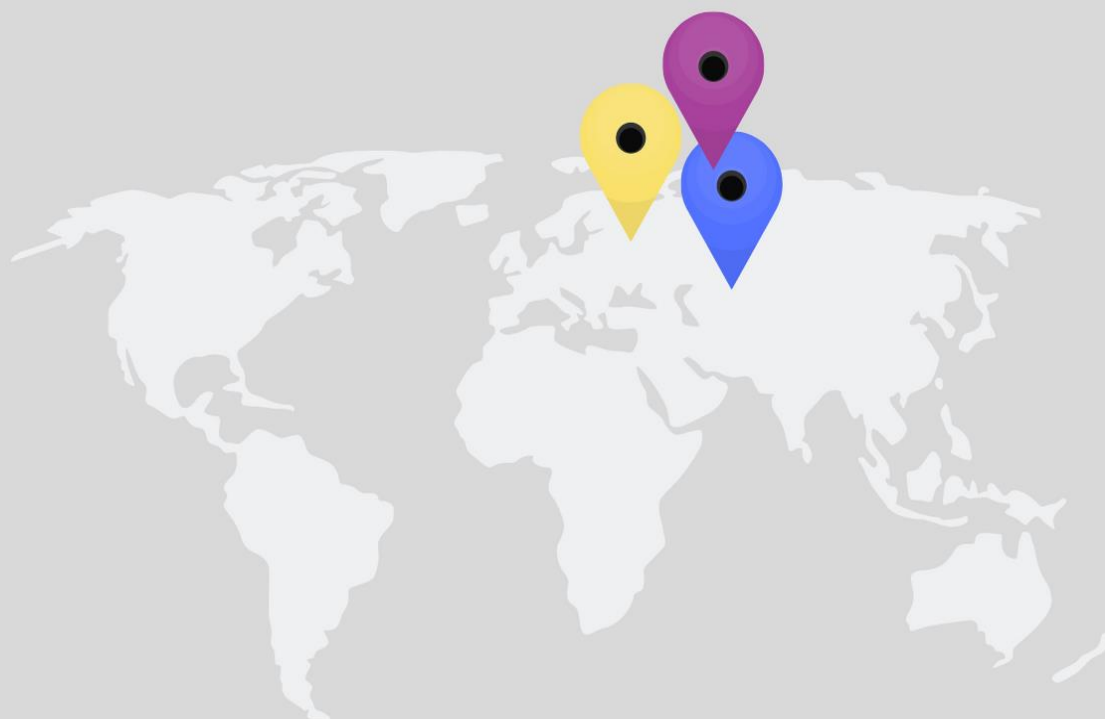
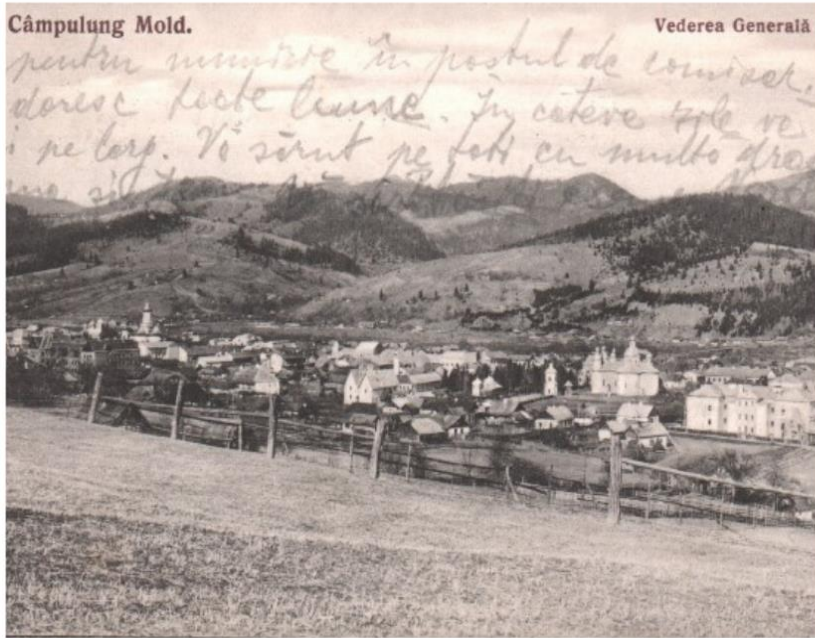

#POVEȘTIDEVIATĂ
DIN TIMPUL HOLOCAUSTULUI

BUCOVINA DE SUD- CÂMPULUNG MOLDOVENESC

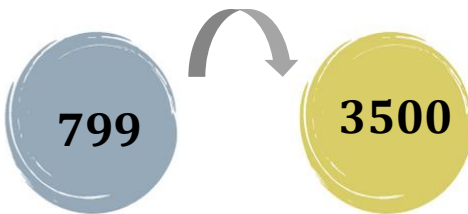

Prezența evreilor în Câmpulung este documentată începând cu anul **1684**.

În această perioadă de început, evreii din Câmpulung erau, de regulă, **fermieri, negustori sau proprietari de hanuri.**

Câmpulung Moldovenesc, perioada 1914-1940.

Sursa: <http://imageromania.ro/imagini/c%C3%A2mpulung-moldovenesc.-vedere-general%C4%83-ro-2.html>

Numărul evreilor din Câmpulung crește ușor, dar constant. Astfel, dacă **în 1880 locuiau în oraș 799 de evrei**, numărul acestora ajunge la **3500 în 1913**.

În această perioadă, evreii din Câmpulung activau, de regulă, în domeniul **comercial, meșteșugăresc sau bancar.**

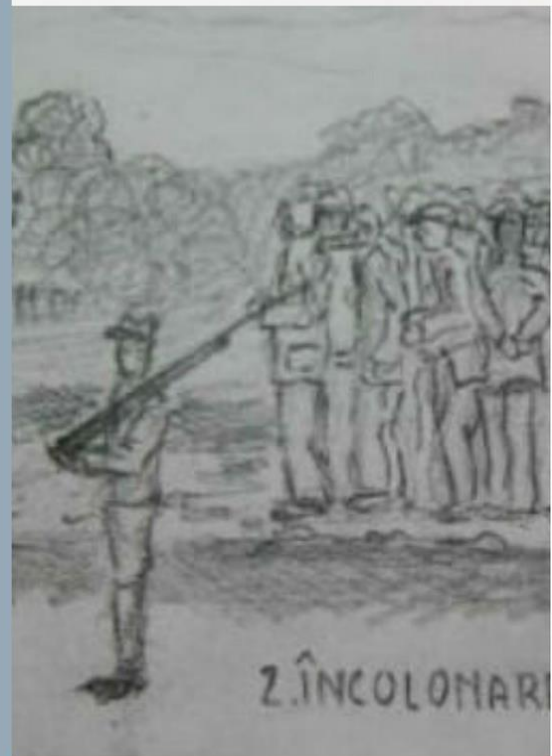
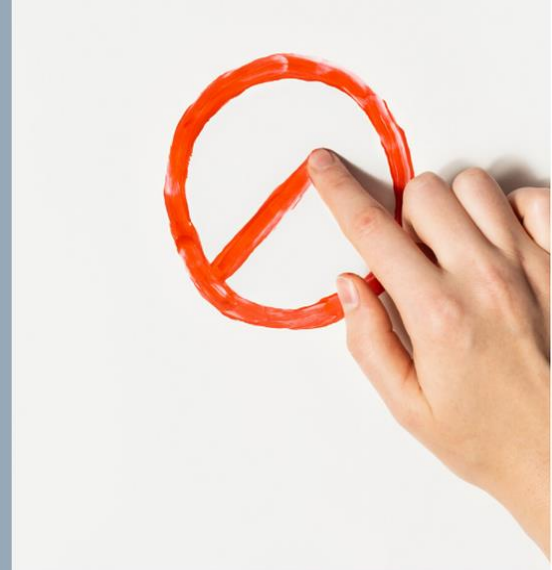
Se remarcă pentru această perioadă o dezvoltare tot mai pronunțată a **profesiilor liberale.**

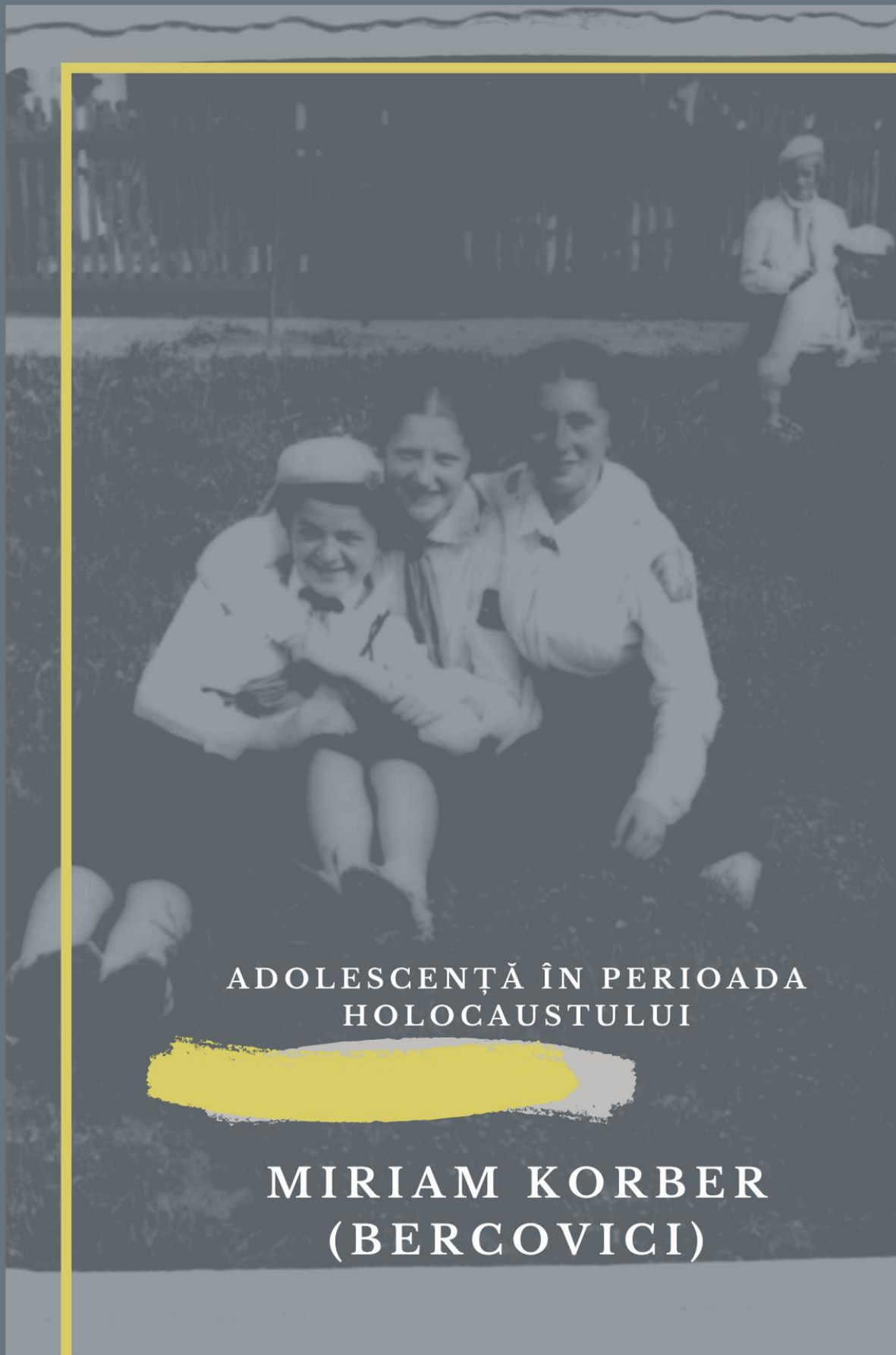

Între **septembrie 1940 și toamna lui 1941**, asemeni tuturor evreilor aflați sub autoritate românească și cei din Câmpulung sunt nevoiți să se supună întregului set de reglementări antisemite implementate de statul român: ***le sunt ridicate licențele comerciale, sunt eliminați din Armată, din învățământ, sunt supuși sistemului de muncă forțată, le sunt confiscate proprietățile.***

Evreii din Câmpulung și împrejurimi au fost **deportați la 12 octombrie 1941, în ziua de Sucot**. Din întreg județul Câmpulung au fost deportați **6118 evrei (2197 bărbați, 2226 femei și 1655 copii)**, aproximativ **2000** dintre aceștia erau din orașul **Câmpulung** și din împrejurimile acestuia. Deportatii au fost urcați în vagoane de vite, 60-70 de persoane în vagon și au pornit către o destinație necunoscută.

Pe 16 octombrie, evreii din Câmpulung au fost trecuți pe malul estic al Nistrului și au ajuns la Moghilev. Drumul acestora nu s-a oprit aici, ci a continuat spre ghetourile ce au funcționat în diferite localități ale județului: **Șargorod, Copsaigorod, Djurin, Murafa, etc.**

ADOLESCENȚĂ ÎN PERIOADA
HOLOCAUSTULUI

MIRIAM KORBER
(BERCOVICI)

MIRIAM KORBER (BERCOVICI)

MIRIAM s-a născut în **1923** într-o familie de meșteșugari din Câmpulung.

Tatăl său, Leon Korber, absolvent al unei școli de meserii din Viena, a fost tinichigiu. Leon Korber a fost unul dintre meseriașii respectați ai orașului, numele său încă regăsisese înscris pe acoperișul a două biserici din localitate. Ulterior își deschide și un magazin de sticlărie și porțelanuri.

Mama, Klara Korber, este casnică.

Miriam și Silvia Bercovici, 1931-32, Câmpulung Moldovenesc

Foto: Nunta Anei Șterberg, cu Izi Șterberg, Câmpulung Moldovenesc, 1935. Rândul unu, de jos, stânga dreapta: 1 și 4 copiii Szabo, uciși la Auschwitz, 2 Silvia Hoișie Korber, sora, 3 Marton Blum. Rândul doi, stânga dreapta: Ana Șterberg, mama miresei, a murit în Transnistria, Toni Korber, bunica autoarei, Silvia Șterberg, mireasa, a murit în Transnistria, Izi Șterberg, mirele, a murit în Transnistria, Avraham Mendel Korber, bunicul autoarei, mama și tatăl mirelui. Rândul trei, stânga dreapta: Clara Korber, mama autoarei, (nume necunoscut) invitată din partea mirelui, mătușa, Miriam Bercovici, 12 ani, Eva Szabo și Roza Blum, mătușile autoarei. Rândul trei, stânga dreapta: Teodor Korber, vărul autoarei și unchii Izidor Korber, Sam Wolf, Simon Blum, Șomo Șterberg, fratele mirelui.

Familia Korber se afla de trei generații în Câmpulung.

Bunicii materni locuiau în Botoșani unde aveau un magazin de sticlărie.

Bunicii paterni – Abraham Mendel Korber și Taube (Toni) Korber - erau din Câmpulung. Bunicul era tinichigiu și avea o mică prăvălioară de sticlărie.

Miriam Bercovici (în centru), în uniformă de străjer, în curtea liceului Carmen Sylva, 1939, Botoșani.

Miriam este o adolescentă obișnuită, merge la școală, își ajută mama în gospodărie și tatăl la magazin, merge cu sora sa la film sâmbăta după-amiază, la singurul cinematograful din Câmpulung. Ca fiecare dintre noi, își amintește cu mult drag anii copilăriei și ai adolescenței, colegii de clasă, orașul natal și casa bunicilor.

În 1938, a intrat la liceul "Carmen Sylva" din Botoșani, a învățat în clase mixte împreună cu români, evrei, germani, șamd. În 1940, când Miriam era în clasa a XI-a, aceasta începe să resimtă efectele politicii antisemite implementate de statul român: se instituie numerus clausus iar în clasă mai rămân doar trei fete evreice. Miriam și cele două colegi ale sale sunt așezate de acum înainte într-o bancă separată.

**Decretul Lege nr. 3438 din
11 octombrie 1940**

(...)

Art. 3. Cei născuți din ambii părinți evrei sau numai din tată evreu, indiferent de religie, nu pot funcționa în calitate de personal didactic și administrativ și nu sunt admiși ca elevi sau studenți în școlile românești de grad primar, secundar sau superior de stat sau particulare și nici în școlile celorlalte unități etnice creștine.

După trei zile, pe 14 octombrie, se introduce *numerus nullus* iar Miriam împreună cu cele două colege ale sale sunt exmatriculate.

Miriam se întoarce la Câmpulung, dar începe să realizeze că ceva s-a schimbat: orașul este același, oamenii sunt aceeași însă tensiunea plutește în aer. În vara lui 1941, Miriam este obligată să poarte steaua galbenă împreună cu coreligionarii săi din oraș.

Nr. 209.038 din 8 VIII.941
Armata IV-a
[...]

D.O.
SEFUL DE STAT MAJOR
GENERAL
N. Palangeanu

Președinția Consiliului de Miniștri cu nr. 7436 din 5 August, a aprobat ca evreii din Moldova, Bucovina, Basarabia și la est de Nistru, să fie obligați a purta, sub severe sancțiuni – un semn distinctiv – format dintr-o stea cu șase colțuri (două triunghiuri suprapuse) din stofă sau pânză de culoare galbenă de dimensiunile 7 cm diametru, aplicat pe fond negru.

Acest semn va fi purtat cusut pe partea stângă a pieptului.
Rugăm dați ordine în consecință.

D.O.
SEFUL SECȚIEI II-A
Lt. Colonel, /ss/ R. Dinulescu

Zvonuri privind deportarea au circulat în oraș însă nimeni nu le-a dat crezare. Familia Korber avea rude în Botoșani și ar fi putut părăsi orașul Câmpulung însă nu au făcut-o pentru că acolo se simțeau acasă. În plus, nu au crezut cu adevărat în posibilitatea deportării. ***De ce ar fi făcut-o? Nu greșiseră cu nimic față de statul român, erau cetățeni ai acestuia și, în plus, simțeau că aici le este locul.*** La fel ca pentru locuitorii de etnie română ai orașului, Câmpulungul era, pentru familia Korber, acasă.

Noi am fi putut să plecăm la Botoșani dar nu am plecat. Și când ne-am dat seama era prea târziu, nici nu mai puteam comunica. Nu ne-am putut închipui ce se poate întâmpla.

Afișele ce anunțau deportarea au apărut în oraș în ziua de vineri, **10 octombrie 1941.**

Duminică, **12 octombrie** evreii din Câmpulung au fost deportați.

La gară au predat cheia casei și au plecat către necunoscut.

Drumul spre Transnistria a fost făcut cu trenul, în vagoane de vite.

Unde plecăm? Nimeni nu ne-a spus unde plecăm. Nimeni.

În trei zile trenul a ajuns la Atachi, pe malul stâng la Nistrului.

CÂMPULUNG

ATACHI

MOGHILEV

DJURIN

Din **Atachi** au trecut la **Moghilev**, prima destinație a evreilor câmpulungeni în Transnistria. Aici se înființase un fel de azil pentru bătrânii deportați precum și pentru cei foarte bolnavi. Pentru că spitalul era deservit de medici din Câmpulung și pentru că cei doi bunici erau foarte slăbiți, familia Korber decide să îi lase pe Abraham și Toni în grija medicilor. Restul familiei pornește mai departe către Djurin.

În **Djurin** au locuit în ghetou. Pentru a supraviețui au muncit, au vândut haine și alte obiecte aduse din țară sau au furat. S-au îmbolnăvit de hepatită, febră tifoidă și au visat la întoarcerea acasă.

O singură dată, banii ce le fuseseră trimiși de rudele rămase în țară au ajuns la Djurin. Însă, chiar și atunci au primit doar o mică parte din suma trimisă de familie. Restul a rămas, probabil, în buzunarele reprezentanților statului român.

BORDEROU

15

de evreii deportați din regiunea Câmpulung

No. crt.	Numele și Prenumele	Soți și copii	Locul și data nașterii	Localitatea unde se află astăzi	Observațiuni
1.	Teitler Rubin	Teitler Feiga și Oscar	Galai 1907	Moghilev	
2.	Corber Clara	Corber Leon, Miriam și Sylva	Botoșani 1899	Djurim	
3.	Sigal Stoim	Sigal Rebeca, Oscar și Mira	" 1906	Murafa	
4.	Cohn F. Elias		" 1922	Sargorod	
5.	Diamant Elia zis Ilie		Broșteni Neamț 1909	Moghilev	
6.	Blechmer Ițic	Pepi Blechner	Sarul Dornei (Baia) 1910	"	
7.	Pepi Rohrllich Blechner	Ițic Blechner	Piatra 1910	"	
8.	Tanenzapf Iancu	Fany soție	Dorna (Suceava) 1891	"	
9.	Tanenzapf Fani	Iancu, soț	Panciu-Putna 1894	"	
10.	Iancu Avram	Debora, soție	Călugăreni Neamț 1903	Lucineți	
11.	Hufler Malca	Adolf și Moise	Bistricioara Neamț 1907	Moghilev	
12.	Holdingreber Berl	soție și 5 copii	Dorna Baia 1891	"	fără acte
13.	Holdingreber Ițic Avram	Berla soție, Iulian și Oscar copii	P. Neamț 1897	"	" "
14.	Opincaru Bercu	Debora, Moritz și Leonte	Galus-Neamț 1881	Cucofca-Moghilev	" "
15.	Lessing Avram	Mazi, Ana, Noluș, Rety și Solo	Flonia 1896 apart. P. Neamț	Sledin-Moghilev	" "
16.	Blechmer Smil	Eva, Natan și Lucica	Sarul Dornei (Baia) 1902	Moghilev	
17.	Blechmer Herșcu	Rebeca, Dora, Mati	Sarul Dornei (Baia) 1905	Cucofca	
18.	Opincaru Herșcu	Brucha și Clara	Sarul Dornei (Baia) 1908	Moghilev	" "
19.	Rosner Sigfried		Brăila 1922	Sargorod	
20.	Marcus Wolf	Marcus Fani	Fălticeni 1899	Moghilev	
21.	Tanenzapf Ana Solomon		Dorna 1913 (Baia)	Kafca-Moghilev	
22.	Knobler Netty	Knobler Isidor	Botoșani 1915	Moghilev	
23.	Haimovici Avram	Haimovici Etla	" 1912	Murafa	
24.	Zoller Smil	Zoller Sofia	" 1897	Sargorod	
25.	Dolliner Cerna	Dolliner Iosif Samuel	" 1921	"	
26.	Cotaru Aron		P. Neamț 1922	-	
27.	Cotaru Bercu		" " 1923	-	
28.	Nohan Brucha Gheasi	Herșcu Laufman soț, Sura, Rifca și Nuhâm Laufman	Alexandria-Teleorman 1909	Sargorod	
29.	Glasberg Iosif Mozes Washington	Glasberg Netty soție	Cristești 1903	Murafa-Moghilev	
30.	Simon Iosub		Fălticeni 1895	Moghilev	
31.	Blănaru Hoișie	Blănaru Henia soție și	" 1910	"	

Marti, 15 iulie 1942

”Știu că e fără rost tot ce scriu. Nimeni nu va citi, ce am scris, iar eu, dacă voi scăpa cu viață de aici, voi arunca în foc tot ce îmi va aduce aminte de timpul blestemat petrecut în Djurîn. Și totuși scriu. [...]

Tocmai mă-ntorceam cu Sisi de la Ruty cu care am stat pe malul apei. Era luni după amiaza. Am văzut lumea bucuroasă, agitată. Eram pregătită ca nici de data asta noi să nu primim vești, mă așteptam la o nouă deziluzie. Dar n-am intrat bine în casă când mama ne face semn cu mâna și strigă bucuroasă vestea. BUCURIE, DURERE, RÂS, PLÂNS O ÎNTREAGĂ GAMĂ DE EMOȚII ÎMI TRECURĂ PRIN SUFLET. Trei cărți poștale: una din Botoșani de la tanti Pepie, în numele bunicilor, una din București de la Pepi Rudrich, verișoara mamei, și una de la tanti Roșă din Moghilău. În primul moment nu știam ce să fac de bucurie. Iată că nu suntem cu totul uitați, așa cum am crezut; suntem în legătură și cu Bucureștii și aflăm că ni s-au trimis bani, 5.000 LEI ÎN APRILIE ȘI 10.000 LEI ÎN IUNIE.

A doua zi mama, cu o siguranță uimitoare, s-a dus să vadă lista celor ce-au primit bani. Am primit 83 MĂRCI, contravaloarea celor 5.000 lei trimiși în aprilie, de fapt numai 78 mărci, 5 mărci au fost luați de comunitate. E de prisos să descriu bucuria noastră. De câte ori nu i-am condamnat chiar și în gând pe-ai noștri din România. Acum mărturisesc că pe nedrept. Am primit de la ei primul ajutor, acum putem spera că nu ne vom pierde. Le-am răspuns imediat, deși abia la sfârșitul săptămânii va pleca poșta la Moghilău.” (Miriam Korber-Bercovici, Jurnal de ghetou, București, Ed. INȘHR-EW, Ed. Curtea Veche, 2017, pp. 87-88)”

T A B E L

de remiterile făcute evreilor din țară deportați în Transnistria și aduși la

D J U R I M (Jud. Meghilev)

Nr.	Numele, prenumele și adresa destinatarului	Localitatea de origine	Expeditor Numele, prenumele și adresa	Suma remisă R.K.Z.S.
1.	Kerber Leon	Câmpulung	D. Hattman, Botoșani	150.-
2.	Paecht Simon		Henriks Chaimovici, 100.- R. Str. str. Victoriei Nr. 16	
3.	Beral Adelf Dr.	Cernăuți	Sabeth Popi, Bârlad	89.-
4.	Stern Alter Haim	Rădăuți	Neuhane Popi, Bârlad	50.-
Total General				390.-

(treisutensubzeci)

Secretar,

Dr. E. COSTINER

T A B E L

de remiterile făcute evreilor din România evacuați în Transnistria și aduși la Giurini, jud. MEGHILEV

Nr. crt.	Numele, prenumele și adresa destinatarului	Localitatea de origine	Expeditor Numele, prenumele și adresa	Suma remisă R.K.Z.S.
1.	Anschel Frieda	Rădăuți	Descălu B., Buc., Poterași 14	75.-
2.	Brucker Hana Ana	Gernauți	Wechsler Hila, Buc., Anton Pan 5	150.-
3.	Blum Mina	Gura Humor.	Leon Marian, Buc., Petre Carp 38	83.-
4.	Eisenstein Dora		Jacob Eisenstein, Buc., 111, Iacaci	68.-
5.	Eisenstein p. adr. Mozes Katz	Rădăuți	Regina Jurgran, Buc., 4, Anastasie Sim	250.-
6.	Feldstein Josef	Câmpulung	Dr. Hart, București 17, Col. Popeia	200.-
7.	Grepper Berta	Suceava	Moisescu Hense, Buc., 47, Bld. Carol	75.-
8.	Goldenberg Armin electrician	Suceava	Leon Klüger, București 11, Carol	150.-
9.	Grossmann Salo	Rădăuți	Kümel Michel, București 31, Log. Hantu	150.-
10.	Grossmann Salo	Rădăuți	Fleminger Dolu, Buc., 2, Ionescu-Gion	100.-
11.	Gabe Sofie	Siret	Geffner Moise, Buc., 27, Vișinelor	36.-
12.	Heller Isidor		Brucher Herz, Buc., 5, Anton Pan	30.-
13.	Forber Leon	Câmpulung	D. Hattmann, Botoșani	165.-
14.	Forber Leon	Câmpulung	Rosa Peretz București, 164, Calea Văcărești	135.-
15.	Kahan Regina sau Seligmann Leia	Guralum.	Cuten Maria, București, 12, Mircea Vodă	400.-
Transport R.K.Z.S.				1.643.-

Tabel remiteri - 1943

Tabel remiteri - 1942

Dacă comparăm intrările din Jurnal cu documentele oficiale reiese, cu claritate, că nu toți banii trimiși de rude și prieteni evreilor deportați ajungeau la aceștia. În timp ce Miriam își exprimă, în iulie 1942, imensa bucurie pentru primirea a 83 de mărci, din tabelul Centralei Evreilor din România reiese că lui Leon Korber i-au fost trimise 300 de mărci.

Banii trimiși în aprilie 1943 nu au ajuns la familia Korber.

Amintirea cea mai dureroasă a lui Miriam este legată de pierderea bunicilor. Amândoi s-au stins în ianuarie 1942, la doar trei luni după sosirea în Transnistria. Vestea a ajuns la Djurin la mijlocul lui februarie.

Conform registrului deceselor de la Moghilev, **Abraham Mendel Korber**, bunicul lui Miriam Korber-Bercovici, deportat din Câmpulung, a murit în Moghilev la 3 ianuarie 1942. A avea 74 de ani. Soția sa, **Taube (Toni) Korber**, bunica lui Miriam Korber-Bercovici, a murit 27 de zile mai târziu, pe 31 ianuarie. A avea 72 de ani.

314	Unbekannt			10	
315	Mohoric	Hors	✓	15	1/1
316	Solomon	Gura Hum	✓		
317	Solomon		✓		
318	Schächter	Morse Vasnati	✓	74	
319	Goldberg	Hors	✓		1/1
320	Goldberg		✓		5000 fl
321	Kopf Mendel	Quilo	✓	41	Luzynker
322	Rosenblatt	Cernăuți	✓	72	
323	Solomon	Cernăuți	✓	83	
324	Korber Taube	Campulung	✓	72	
325	Vaccam	Sorok	✓	80	
326	Rakner	Rabi Cernăuți	✓	65	
327	Surina	Gymta	✓	4	
328	Singer Reisel	Brat	✓	60	amort 2/7893
329	Leas	Hues	✓	57	
330	Lecher	Mude Cordat	✓	45	deger
331	Wiesman	Horb Radat	✓	59	
332	Lecher	Rakner Vignat	✓	69	
333	Brenn	Koth	✓	36	Lecher
334	Statz	Klar	✓		5000
335	Bruckler	Lech	✓	37	Tag
336	Gruber	Lech	✓	57	Luzynker
337	Wassermann	Hors	✓	2	1/1
338	Schwartz	Quilo	✓	60	Kalle-Flugge
339	Lecher	Morse Radat	✓	60	5000 fl

340	Lecher	Gura Hum	✓	62	72
341	Lecher	Campulung	✓	74	150 Tubel
342	Lecher	Succova	✓	70	
343	Kolker	Cernăuți	✓	70	
344	Held	Sora Gura-Hum	✓	29	
345	Lecher	Ryca	✓	18	
346	Lecher	Brat	✓	70	
347	Lecher	Brat	✓	58	
348	Rubi	Lech	✓	70	
349	Lecher	Symta	✓	70	
350	Lecher	Brat	✓	71	
351	Lecher	Brat	✓	68	
352	Lecher	Brat	✓	12	
353	Lecher	Brat	✓	9	
354	Lecher	Brat	✓	84	
355	Lecher	Brat	✓	53	
356	Lecher	Brat	✓	78	150 Tubel
357	Lecher	Brat	✓	54	
358	Lecher	Brat	✓	73	
359	Lecher	Brat	✓	41	
360	Lecher	Brat	✓	59	
361	Lecher	Brat	✓	62	
362	Lecher	Brat	✓	60	
363	Lecher	Brat	✓	30	
364	Lecher	Brat	✓	63	
365	Lecher	Brat	✓	64	
366	Lecher	Brat	✓	3	
367	Lecher	Brat	✓	64	
368	Lecher	Brat	✓	80	
369	Lecher	Brat	✓	65	
370	Lecher	Brat	✓	70	
371	Lecher	Brat	✓		

Pe lângă cei doi bunici, Miriam a mai pierdut în Transnistria o mătușă, o verișoară și pe fiica acesteia în vârstă de doar doi ani.

Luni, 16 februarie 1942

„Au murit bunicii. S-au stins unul după altul la Moghilău, bunicul la 3 ianuarie, bunica patru săptămâni mai târziu. (...) Mi se perindă înaintea ochilor amintiri din copilărie, amintiri dragi, chinuitoare prin frumusețea lor. În aceste amintiri bunicul și bunica au un loc de frunte, căci cele mai plăcute ceasuri, din acea fragedă vârstă, le-am petrecut la ei și cu ei. Dragi bătrâni: bunicul veșnic ocupat, fie cu prăvălia, fie în atelier, dar totdeauna cu un zâmbet și-o vorbă bună pentru Mimica lui, nepoțica roșcovană și pistruiată ce i se învârtea printre lucruri și-l încurca. Bunica, meșteră în bucate bune, cartofi prăjiți și *kihalăch* (biscuiți de casă) cu mac sau fără, bunica care de multe ori m-a salvat de la bătaie sau m-a ferit de ceartă, veșnic bună și drăguță cu fiecare. Cine vine la bunica? Cine vrea o poveste? Bunica era meșteră în povești. Născocea povești și cu un talent deosebit le povestea. Eu și Sisi, cu capul în poala ei, ascultam cu atenție, atenție pe care mai târziu n-am mai avut-o nici la școală, nici cu alt prilej mai însemnat. Povești cu zmei, cu feți frumoși, cu zâne, cu păsări măiestre, cu mame bune și oameni răi. Anii au trecut, bunica a îmbătrânit, a slăbit, i-a slăbit mai ales vederea și la urmă a orbit cu totul. Nu mai putea lucra, dar curățenia și-a păstrat-o până la urmă. În casă foșnea de dimineață și nu voia s-o ajute nimeni, căci îi era rușine de slăbiciunea ei. Recunoștea oamenii după voce, dar pe noi copiii ne recunoștea după mers. Mimica, așa mă alinta; știa când intram, voia să știe ce rochie port, ce-am făcut și ce mai e nou. Bunicul slăbise și el, era deseori bolnav. (...) Îmi amintesc de bunici cu drag și tristețe. Ce s-a ales din viața lor? Pentru ce-au muncit? Pentru ce păcate au trebuit să moară așa de singuri? Ce păcate au trebuit să ispășească, și-ale cui? Păcatele lor nu ar fi trebuit să le ispășească așa de greu, căci păcatele lor nu erau așa de mari. Veșnic au muncit, veșnic s-au gândit și l-au amintit pe Dumnezeu și totuși, la fel ca alții mai buni și mai răi decât ei, s-au stins, și cine știe când și cum vor putea copiii lor să vină să le viziteze mormântul și să le dea cinstea cuvenită. Vă plâng, bunici dragi. Păcate nu mai aveți, le-ați ispășit în ultimele săptămâni din viață, le-ați ispășit cu prisosință. Poate, dacă există o viață viitoare, poate într-un viitor apropiat sau depărtat, ne vom întâlni și-atunci voi fi, pe mai departe, cum am fost până acum, Mimica voastră, nepoata voastră dragă. Dormiți în pace și rugați-vă pentru noi, dacă rugile morților au valoare pentru cei vii.”

(Miriam Korber-Bercovici, *Jurnal de ghetou*, București: INSHR-EW, Curtea Veche, 2017, pp. 54-55)

DRUMUL CĂTRE CASĂ

Către finalul războiului, Leon Korber este luat de autoritățile române la muncă în afara ghetoului și familia este separată.

În aprilie 1944, după eliberarea ghetoului de către armata sovietică, **Miriam pornește către casă** împreună cu nouă tovarăși de drum. Mama și Sissi rămân în Djurin pentru a aștepta întoarcerea tatălui.

Drumul a fost făcut pe jos și a durat ceva mai mult de două săptămâni.

Djurin → Tomaspol → Orhei → Bălți → Cernăuți → Dorohoi → Botoșani

Clara și Silvia Korber se întorc la începutul lui iulie 1944 iar Leon Korber este repatriat ceva mai târziu.

Întoarcerea în țară este trăită cu mare emoție:

Jur că am sărutat pământul ăla care m-a alungat.

Familia Korber a rămas în România după război.

Miriam și Sissi și-au reluat studiile, au luat bacalaureatul, au absolvit Facultatea de Medicină și s-au căsătorit. **Miriam** a devenit unul dintre cei mai apreciați medici pediatrii ai României, iar **Sissi** a lucrat în domeniul cercetării medicale. Studiile sale au permis crearea polidinului.

Mimi Korber trăiește azi în București, Sylvia la Iași.

La Câmpulung, Miriam s-a întors o singură dată dar nu a putut rămâne în oraș. Orașul copilăriei sale, atât de mult iubit pare că a trădat-o.

În visele și coșmarurile sale încă îi apar bunicii pierduți la Moghilev, în iarna lui 1942. Amândoi, încă o strigă: „Unde ești Mimi?”

Miriam Korber (Bercovici)-
iunie 1944 după repatriere, în
Botoșani.

**Interviu cu Miriam Korber-
Bercovici :**

<http://www.inshr-ew.ro/miriam-korber-bercovici-interviu/>

EXERCIȚII

- Ce transformă un loc în “acasă”? Poate o instanță exterioară stabili unde este pentru fiecare dintre noi locul pe care îl percepem drept “acasă”?
-
-
-

- De ce credeți că nu se poate Miriam reîntoarce în Câmpulung deși îi este dor de orașul copilăriei?
-
-
-

Institutul Național pentru Studierea
Holocaustului din România "Elie Wiesel"

Material realizat în scop educațional de:

**Institutul Național pentru Studierea Holocaustului din
România „Elie Wiesel”**

www.inshr-ew.ro

E-mail: office@inshr-ew.ro

Tel: 021.318.09.39

